

det ærede Medlem fra Skanderborg har selv hørt megen Tvivl derom; thi vare saadanne Bevillinger mod Grundloven, saa kunde de ikke blive meer grundlovmæssige, fordi vedkommende Minister gif ind derpaa. Det ærede Medlem for Horsens (Tutein) sagde, at selv om man blev enig med Ministeren derom — han sagde Jag-Ministeren — var det ikke nok, men det skulde være hele Regjeringen (Regjeringen taler her gennem Jag-Ministeren, skal jeg bemærke). Ja deri ligger delov det hele Spørgsmaal; vi ere nu her paa Overenskomsternes Gebeet. Den hele Finansbehandling hviler i en væsentlig Grad paa Overenskomsternes Gebeet saavel som den hele Behandling af Lovgivningsværket; vi kunne ikke tænke os det som nyttigt og gavnligt, at en Lov bliver bragt ind, og der da siges: Rigsdagen har sit Veto, og vi kunne forkaste den og sende den tilbage til Kongen, og Kongen har sit Veto og kan ogsaa forkaste den; imellem disse Vetoer kan Lovgivningsværket ikke svæve, og intet Skridt gjøres fremad. Overenskomsternes Bei, det er den Bei, man maa følge, og jo vigtigere Sagen er, som ligger for, bestemere gjælder det om fra begge Sider at komme hinanden imøde og opgive saa meget fra begge Sider, at man kan komme til Enighed om Noget. Noget er Fremskridt, Intet Stillstand og derpaa Tilbagegang. Dersom det Forslag, som her ligger for, var af den Betsfæsenhed, at Jag-Ministeren kunde sige: jeg kan modtage Summen, og jeg tør indestaae for, at den skal blive vel anvendt, saa vilde jeg idetmindste for min Person — og jeg troer de fleste her i Thinget — ikke have Tvivl om, at jeg var berettiget til at votere den, og jeg vilde votere den; men jeg holder mig ligesaa overbevist om, at der ikke vil findes nogen Minister, som kunde sige: den Sum, voteret som den her foresligger, modtager jeg og forpligter mig til at anvende den; han kommer let til at sige, som den ærede Minister under en anden Sag har sagt: jeg tager alle de Penge, som voteres mig; det er den største Feil, en Minister kan begaae, nogenstunde at sige det. Ministrene skulle tage saa saa Penge, de kunne faae; med saa saa Penge som muligt skulle de regjere Staten, og, om end en vdsel Rigsdag, bevilgede dem Tu-

finder af Rigsdalere, som de ikke ansaae nødvendige, saa skulde de sætte sig derimod; det er deres første Pligt. Men, siger jeg, ingent Minister kan i dette Dieblif modtage en Gave af den Natur; lad os huffe paa, hvorledes Stattefordelingen er, med Hensyn til det Formaal, som her er Spørgsmaal om; den er for Diebliffet af en communal Natur; tage vi en eneste Stilling af Statskassen og lægge over til dette Formaal, saa tage vi maastee fra dem, som betale meest til deres Skolevæsen og gjerne give det, — og give det Meste til dem, som ere træge til at yde. Er det velbetænk? Kan nogen Minister række sin Haand dertil? Der ligger Grunden, hvorfor jeg troer, vi ikke kunne gaae ind paa dette Forslag og heller ikke paa et Forslag at fremme en Sag af denne Natur gennem en særlig Lov. Naar der skal komme et Forslag frem, som har dette Formaal, saa maa det godtgjøres, at enhver Commune, der modtager til sin Skole af Statskassen, er af de høiest beskattede i denne Retning. Saa længe det ikke er godtgjort, at en Commune giver det Yderste, som nogen Commune giver til sit Skolevæsen, kan den Intet kræve af Medborgernes Lomme til at ophjælpe sit Skolevæsen med. Det ærede Medlem fra Skanderborg har forberedt sin Tale idag ved forgangen Dag at angribe et Forslag om 1000 Rd. til Fiskerierne; thi jeg seer godt nu, at han har valgt sit Grundlag og forberedt det. Han skaffede os dengang af med et Forslag, som, hvad mig angaaer, jeg anseer det for lykkeligt, at vi bleve fri for; det ærede Medlem, siger jeg, som her atter idag har søgt at plaidere den samme Sag i en anden Anledning, men fra den samme Side, har, troer jeg, ogsaa taget feil i, naar han har sammenlignet det Forslag, som her foreligger, med et andet Forslag, der kommer senere, nemlig Forslaget om en Understøttelse til Forstanderen paa „Holsteinsminde“, og som jeg skal forudsige, at jeg for min Part heller ikke stemmer for. For at man ikke skal tage feil af mig, vil jeg ikke paa nogen Maade sige, at Forslaget er forkasteligt, tværtimod, der har ofte været stemt for det her, og det har maastee meget vel fortjent den Understøttelse, det fik. Det ærede Medlem har sammenlignet en Bevilling til en